

„am-ama“ ni več!

O usodi restavracije-taverne Am-Am v Gunccljah smo že večkrat pisali v Javni tribuni. Ko je to taverno prevzel Megrad, TOZD Družbeni standard, je že kazalo, da bodo vse razprtije okrog te restavracije pozabljene in da je končno prišel čas, ko bo začel Am-Am poslovati tako kot večina gostinskih obratov — s solidno postrežbo, dobro prehrano in zmernimi cenami. Toda spet se je zataknilo in sedaj bo Kompasov motel Medno skušal rešiti Am-Am slabega slovesa.

● Pobrskali smo po nekaterih starih številkah Javne tribune, v katerih smo objavljali zapise o razvoju taverne Am-Am in sedaj je prav zanimivo brati, kaj vse so pred leti povedali odgovorni tovariši in kaj je zapisalo novinarjevo pero. Pa pojdimo po vrsti.

● Leta 1974 smo v 110. številki Javne tribune pod naslovom »V Gunccljah je spet mir« izpod peresa Milovana Dimitriča zapisali med drugim tudi naslednje vrstice:

● »Zadružni dom v Gunccljah, ki ga upravlja krajevna skupnost, je zadnje tedne pravo gradbišče. Pritličje razkopavajo delavci Megrada, ker bodo preuredili dosedanje prostore. Iz dosedanjega, precej zanemarljivega lokala, bodo naredili sodoben objekt družbene prehrane. Poleg restavracije bodo uredili avtomatsko kegljišče. Preurejena restavracija bo velika pridobitev za to KS, ki se doslej ni mogla pohvaliti s kakšnim ugodnim lokalom.«

● Pisec nadalje piše, kakšne probleme je imela krajevna skupnost, da je izselila zasebnega gostilničarja Ivana Lisjaka, da je nato lahko oddala prostore Megradu, da bo zgradil obrat družbene prehrane, v katerem ne bo več »šankarjev«, pijancev, pač pa bo to obrat za prehranjevanje »širokih ljudskih množic«, kot bi lahko malce ironično zapisali.

● Tako je bilo leta 1974. In potem je bila taverna dograjena in z obratom družbene prehrane spet ni bilo nič. Restavracija Am-Am je slovela kot ena izmed najdražjih slovenskih restavracij, v katerih si lahko za večerjo v dvoje pripravil celo premoženje. Res je sicer, da si v tej restavraciji dobil ekskluzivne jedi in pijače, toda si jih tudi ekskluzivno plačal. Obratovalo je tudi kegljišče, ki pa še zdaleč ni bilo namenjeno družbeni prehrani, pač pa so se v bifeju ob kegljišču zbirali »šankarji in pijanci«. Tudi o teh pojavih smo v Javni tribuni nekajkrat zapisali kritične besede, predvsem v fotokroniki.

● No, Javna tribuna je še naprej zasledovala dogajanja v Am-Amu in v 140. številki smo v letu 1977 izpod peresa spodaj podpisane avtorja pod naslovom »Bo Am-Am še bav-bav?« objavili razgovor s takratnim direktorjem Megrada, TOZD Družbeni standard Francem Horjakom. Med drugim smo zapisali:

● »Ekskluzivnost restavracije Am-Am je preteklost. V tej nekdanji zloglasni restavraciji sedaj ponujajo menije, ki stanejo od 35 do 45 dinarjev, postrežejo pa tudi z »običajnimi« vini, ki stanejo 50–60 dinarjev liter. Megrad si ni nikdar želel restavracije, ki bi diferencirala občane, ki bi jih kategorizirala na tiste z bolj debelo denarnico, ki si bo kdaj lahko privoščil kosilo v Am-Amu in tiste, ki jim denarnica tega ne dopušča.

● Zaradi različnosti pogledov na poslovanje taverne med vodstvom taverne in ostalimi zaposlenimi v Megradu je prišlo po tej preusmeritvi (z višjih na nižje cene, z ekskluzivnih jedi in pijač na »normalne« jedi in pijače, op. pisca) tudi do kadrovskih sprememb, tako da se je zamenjalo kar okrog 80 odstotkov zaposlenih. »Vsako soboto bomo v taverni vrteli klasično plesno glasbo in prav gotovo bo ta poteza naletela na ugoden odmev, saj tovrstnega lokala v Ljubljani doslej ni bilo,« smo med drugim zapisali leta 1977.

● Toda očitno tudi potlej ni bilo vse tako, kot so si nekateri predstavljali. Očitno po-

teza ni naletela na ugoden odmev in v zvezi s taverno dolgo časa ni bilo slišati nikakršnih presunljivih novic. Vse do jeseni leta 1978, ko je sanitarna inšpekcija lokal zaprla za mesec dni. Toda ta mesec se je razvil na tri mesece, ko je bil lokal zaprt, Megrad pa se je med tem časom domenil z motelom Medno, da on prevzame poslovanje taverne Am-Am (in ostalih prostorov) za dobo pet let in skuša doseči ugodnejše rezultate kot so jih Megradovci.

● O načrtih Kompasa — Motel Medno nam je direktor Franc Matko dejal: »Am-Ama ni več. Sedaj se bo restavracija imenovala Penzion pri Janezu (zaradi Kompasovega Janeza, maskote Kompasa). Prek Kompasovih agencijskih služb bomo skušali v ta penzion pripeljati čimveč gostov. Nekaj sob za prenočevanje je bilo že prej urejenih nad taverno, za ostale pa smo se dogovorili z nekaterimi zasebniki, tako da bomo lahko v Gunccljah prenočili vsaj en avtobus gostov. Imeli smo precejšnje kadrovske probleme, zato tudi nismo odprli še vseh prostorov. Kegljišče in restavracija ob njem sta odprta od 1. februarja, ostale dele pa bomo odprli 15. aprila. Seveda moram poudariti, da bodo cene v Penzionu pri Janezu drugačne kot so bile prej — se pravi nižje.«

● Tako torej. Celo zgodbo bi tu lahko zaključili, vendar se nam sama po sebi odpira vrsta vprašanj. Na primer: leta 1974 so hoteli v Gunccljah sodoben obrat družbene prehrane. Toda razočaral jih je zasebni gostilničar Ivan Lisjak, razočaral jih je Megrad. Ali je obrat družbene prehrane v Gunccljah res tako potreben, če očitno tudi po reorganizaciji taverne Am-Am ni bilo zanimanja za obroke družbene prehrane. Ali so bili mogoče kadrovski problemi tisti, ki so odvrčali občane od obiska Am-Ama. Dejstvo je, da so bila v Am-Am vložena precejšnja družbena sredstva, ki pa niso prinesla pričakovanega učinka. Dejstvo je, da v Gunccljah spet začnemo vse znova. Lahko bi se tudi vprašali, kdo so krivci za nastalo situacijo. Res, cela kopica vprašanj, na katera pa tokrat ne moremo odgovoriti.

France Kmetič

POPRAVEK

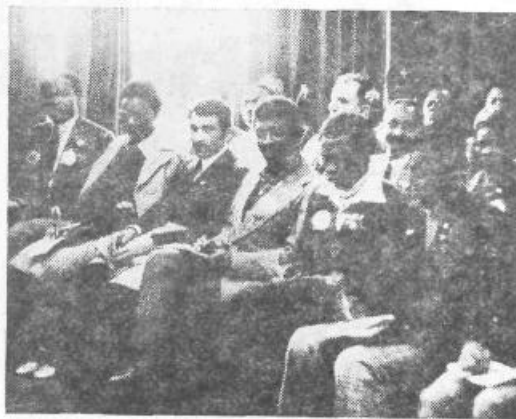
V prvi letošnji številki glasila nam jo je zagodel tiskarski škrat. Pri objavi »Sklepa o številu delegatskih mest« je bilo pod tekočo številko 5 izpuščeno število delegatskih mest »2« in pod tekočo številko 9 število »1«.

PODODBORI DRUŠTVA UPKOJENCEV

(vb) Veliko časa si je društvo upokojencev v Šiški prizadevalo, da bi okrepilo aktivnost po krajevnih skupnostih. Končno smo le uspeli, da smo organizirali pododbore pri KS. Na območju DU je sedem KS: Milan Majcen, Hinko Smrekar, Ljubo Serčer, Litostroj, Komandant Stane in Dravljice s Kosezami. Na tem področju živi približno 5.000 upokojencev, od tega jih je naših članov komaj 2.200. Društvo upokojencev si je prizadevalo in iskalo čimvečjo povezavo po KS, vendar nismo dosegli zaželenega uspeha.

Prepričani smo, da bodo novoizvoljeni pododbori reševali probleme upokojencev. Njihova dejavnost je predvsem naslednja: pravočasno obveščanje o izletih, obiskovanje bolnikov, medsebojno spoznavanje in krepitev tovariških odnosov, čimveč krajevnih izletov v naravo, pridobivanje novih članov in športnikov za rekreacijo, ki je pri nas na območju Šiške zelo uspešna.

IZMENJAVA IZKUŠENJ

V organizaciji Centra Rdečega križa Jugoslavije za kadre iz dežel v razvoju so predstavniki 30 dežel obiskali center za nego bolnika v Dravljah in si ogledali delovanje krajevne organizacije Rdečega križa Dravljice. (Foto: Jože Čurin)

PROSLAVILI OBLETNICO SKOJ

V osnovni šoli heroja Veljka Vlahovića je bilo zaključno tekmovanje v okviru akcije pod naslovom »Od SKOJ do ZSMJ«. 406 učencev od 5. do 8. razreda je sodelovalo v tej akciji, 5 najuspešnejših pa bo nastopilo na občinskem tekmovanju. Proslave se je udeležilo tudi 32 še živih skojevcev, ki so s pionirji ostali dalj časa v prijetnem obujanju spominov.

(Foto: F. Rozman)

ZBOR VARČEVALCEV

Na 5. zboru varčevalcev Ljubljanske banke, Gospodarske banke Ljubljana, so govorili o uresničevanju srednjeročnega plana na področju poslovanja z občani, o delu sveta varčevalcev in programu dela za letošnje leto, o letnem zbiranju sredstev prebivalstva ter o več pravilnikih s področja poslovanja z občani.

(Foto: F. Rozman)